

שאלות ותשובות מהר"י שטייף

ב

ממך דלא כתיב כהניא ע"כ פירש"י שעבדים יש לנו
בין אב שנוכל ללמד מהבנים שבענין של פלח זקן
בישראל הוא דומה לפלח זקן שבעבדים דבענין גילוח
שיש בו השתתף.

והנה אמת שיש כמה שיטות וגם במספרים כעין
חצר אסור. עיין בב"י יו"ד סי' קפ"א וכן
חבר בשו"ע שם שיש לחוש לשיטת זו אמנם כידוע
שהשיטה שהביא המחבר לדיעה ראשונה סתם הוא
העיקר להלכה וכוונתו בחלקה מחוקק (אח"כ סי' ח')
א"כ להלכה לריבין לפסוק דחצר דוקא (אמנם אם
שאלין אחי אני מחביר להשאל ואומר לו שצו"ע
כ' שיש לחוש ולאסור גם במספרים כעין חצר). אמנם
ברור שעיקר הלכה לענין מלקוח אינו אלא בעשר וכה"ג
הוא לחדש שאם נלמד מצנין אב אז חצר לא דוקא
וא"כ לקין אפילו על מספרים כעין חצר וזה לא
שמענו (ואין לומר דעל צנין אב אין לקין דהא עיקר
הלכה מפורש בקרא וכה"ג אינו אלא גילוי מילתא).

(וי"ש שיטת הרא"ה בספרו ס' החינוך שכ' שגם
מספריים כעין חצר אסור ומשמע דמה"ח
אסור להחנינו, ומי"מ גם לרד"י אין לקין כ"א על
חצר וכעת אין ספרים לפני כי אני בקרית חילוח ולא
כחבתי אלא לפי זכרוננו בס"ד).

ובעיקר הענין צוודאי הוא כמו שכתב ידיו ברב
הגאון הגדול ר' פישל סופר שליט"א שאין
חילוק כלל בין טללער מאשין לאותה המכונה שמכרת
עפ"י כח העלעקטרי, וכיוצא למו שמחיר לעצמו
להעביר זקנו ע"י טללער מאשין ויכל להחיר לעצמו גם
בהמכונה ע"י כח העלעקטרי כי דא ודא אחת הוא
שאינו משחית אלא מנגלח כאשר רוכתו לדעת כפי
ההרוא המכונה לפנינו. אמנם צריבין לדקדק ולראות
אופן המכונה כי אולי יש שינויים בהמכונות ואז צריבין
לברר המעשה של אותה המכונה והכלל בזה שצריבין
לעיין בהמכונה אם היא מספרת בשני סבביות בלד
העליון עם לד החתון יחד שאז הוא צחורה גילוח
ושחר מעיקר הדין ואם יש לחוש שאינה חותכת רק
בלד אחד בסבבין אחד בלד זה וודאי אסור ובה לבר
הדבר חלוי כ"י ברור בס"ד.

סימן עח

בין המזרים ישיג נחלה בלא מזרים כבוד
ידיע ברב הגאון הגדול מעוז ומגדל ז"ר
יפית כשיח מריח ר' אברהם צבי
אונגאר שליט"א, ראב"ד דקיק קאפ-
וואר יע"א.

אחדש"ה"ם קראתי מכתבו עם דביח שר"ה לחדש
בענין לא דכשתח פילח ועצתי על כל
דבריו על מה דחידש שיחיי חילוק בין שני לשונות
ברש"י קידושין ל"ב ד"ה אם כן אם נלמד דבענין חצר
מגז"ש או מצנין אב וחידש כ"ג שאם נלמד מצנין
אב אז חצר לא דוקא ואם נימא עפ"י גז"ש אז
חצר דוקא ועפ"י חילוק זה בנה כל יסודו נגד מה
שקורא דאין חייב אלא צחער, ולא נראה דכטעם
שבי רש"י אי"צ צבנן אב הוא פשוט דלא נוחא לי
למר שדורש בגז"ש פלח פלח טון דלא כתיב פלח
בישראל דהא עתה אנו קיימין דלא נכתוב פלח
בישראל אלא יכתוב ולא השחית את שצוקך אלא
שחש לער שחשוב כאילו הי' כחוב פלח דקאי על
ריש דקרא דכתיב פלח ראשכם וכ"כ רש"י צפי
הראשון וגם כדכתיב את שצוקך חשב כאילו הי'
כחוב פלח ויכול ללמוד בגז"ש מהבנים אצל בבאי
נמי לא נוחא לי לרש"י בזה דאין דרך לדרוש בגז"ש